B

Vojtěch Kodet

Nedeľné príhovory

KRÁTKE ZAMYSLENIA
NAD ÚRYVKAMI EVANJELIA

ZACHEJ.sk®

B

Vojtěch
Kodet

Nedeľné príhovory

B

Vojtěch Kodet

Nedeľné príhovory

KRÁTKE ZAMYSLENIA
NAD ÚRYVKAMI EVANJELIA

ZACHEJ.sk

© Pavel Nebojsa – Doron, Uhřice, 2020

Z českého originálu: *Nedělní promluvy – roční cyklus B*

Vydal © Zachej.sk, 2026
Grafika © Lýdia Valter

Preklad: Zachej.sk
Jazyková korektúra: Michaela Gočalová

Evanjeliové texty sú použité z Lekcionárov I. – IV.
so súhlasom Liturgickej komisie Konferencie biskupov Slovenska.
Povolenie vydané v Rožňave 22. júla 2025.

ISBN 978-80-8211-921-6

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa
nesmie reprodukovať v žiadnej podobe ani žiadnym spôsobom
(elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným spôsobom)
bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Obsah

ADVENTNÉ OBDOBIE

1. adventná nedeľa 9
2. adventná nedeľa 11
3. adventná nedeľa 13
4. adventná nedeľa 16

PÔSTNE OBDOBIE

1. pôstna nedeľa 21
2. pôstna nedeľa 23
3. pôstna nedeľa 25
4. pôstna nedeľa 28
5. pôstna nedeľa 30

Palmová (Kvetná) nedeľa – Nedeľa utrpenia Pána 33

VEĽKONOČNÉ OBDOBIE

Veľkonočná nedeľa – Pánovho zmŕtvychvstania 37
2. veľkonočná nedeľa 39
3. veľkonočná nedeľa 42
4. veľkonočná nedeľa 45
5. veľkonočná nedeľa 47
6. veľkonočná nedeľa 49
7. veľkonočná nedeľa 51

OBDOBIE CEZ ROK

2. nedeľa v Cezročnom období 55
3. nedeľa v Cezročnom období 58
4. nedeľa v Cezročnom období 60
5. nedeľa v Cezročnom období 62
6. nedeľa v Cezročnom období 65
7. nedeľa v Cezročnom období 68
8. nedeľa v Cezročnom období 71
9. nedeľa v Cezročnom období 73
10. nedeľa v Cezročnom období 76
11. nedeľa v Cezročnom období 80
12. nedeľa v Cezročnom období 82
13. nedeľa v Cezročnom období 84
14. nedeľa v Cezročnom období 87
15. nedeľa v Cezročnom období 89
16. nedeľa v Cezročnom období 91
17. nedeľa v Cezročnom období 93
18. nedeľa v Cezročnom období 97
19. nedeľa v Cezročnom období 99
20. nedeľa v Cezročnom období 101
21. nedeľa v Cezročnom období 103
22. nedeľa v Cezročnom období 105
23. nedeľa v Cezročnom období 107
24. nedeľa v Cezročnom období 110
25. nedeľa v Cezročnom období 113
26. nedeľa v Cezročnom období 115
27. nedeľa v Cezročnom období 118
28. nedeľa v Cezročnom období 121
29. nedeľa v Cezročnom období 124
30. nedeľa v Cezročnom období 127
31. nedeľa v Cezročnom období 130

32. nedeľa v Cezročnom období 133
33. nedeľa v Cezročnom období 135
34. nedeľa v Cezročnom období –
Nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa neba i zeme 137

SVIATKY A SLÁVNOSTI

Narodenie Pána 141
Svätá rodina 143
Krst Krista Pána 146
Nanebovstúpenie Pána 148
Zoslanie Ducha Svätého 151
Najsvätejšia Trojica 153
Použitá literatúra 155

Adventné obdobie

1. adventná nedeľa

Evanjelium • *Mk* 13, 33 – 37

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, kedy príde ten čas. Je to tak, ako keď človek odcestuje: opustil svoj dom, svojim sluhom odovzdal moc, každému určil prácu a vrátnikovi prikázal bdieť.

Bdejte teda, lebo neviete, kedy príde pán domu: či večer, či o polnoci, či za spevu kohúta alebo ráno. Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane!

A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte!“

Ako refrén znie v evanjeliu výzva k bdelosti, ktorú Pán adresoval svojim učeníkom a ktorou začíname Adventné obdobie. Žijeme v tme tohto sveta ako synovia svetla, a preto máme bdieť a rozlišovať to, čo zostáva ostatným ľuďom skryté.

Zvyčajne bdie buď ten, kto sa bojí, alebo ten, kto hýri. No bdie aj ten, kto sa modlí alebo na niekoho čaká, kto sa pripravuje na vytúžené stretnutie. V *Piesni piesní* čítame, že naše srdce dokáže bdieť, aj keď spíme (porov. 5, 2). Je to srdce, ktoré čaká na milovaného. To, že nepoznáme čas Pánovho príchodu, nás nemá viesť k zvedavosti ani k zisťovaniu, kedy to bude, ale k pripravenosti – pretože každý deň a každá hodina sú vhodným okamihom na stretnutie s Ježišom, s tým, ktorý raz príde

na definitívne stretnutie s nami. Pre Ježišovho učeníka bdelosť nie je zháňaním informácií, ale nasledovaním Krista.

Človek, o ktorom Ježiš hovorí, prv, ako odcestoval, odovzdal svojim sluhom plnú moc. Čo to znamená? Tým človekom je sám Ježiš, ktorý dal svojim učeníkom moc, akú mal on sám – moc svojej lásky, aby sme milovali tak, ako miloval on. Len z moci jeho slova a jeho Ducha hovoríme to, čo hovoril on, a robíme to, čo robil on. Bdelosť má byť teda naplnená činnosťou v Pánovom duchu. Je to moc, ktorá pochádza z jeho Ducha a ktorá nás vedie k obráteniu, k zvestovaniu útechy a odpustenia; je to dar uzdravovania a oslobodenia, odvaha vydávať svedectvo.

„Každému určil prácu" znamená, že každý z nás máme určité konkrétne poslanie podľa schopností a darov, ktoré nám jednotlivo dal. „Vrátnikovi prikázal bdieť." Pán dal niektorým osobitnú zodpovednosť za ostatných. V Ježišových časoch to boli apoštoli. Je paradoxné, že práve oni boli tými prvými, ktorí nebdeli – ktorí mali také slabé telo, že ich duch nedokázal udržať v bdelosti (porov. *Mt* 26, 40). Až keď prijali Ducha Svätého, boli schopní prekonávať nástrahy tela a stať sa tými, ktorí očakávali Pána v každom okamihu života. Pre bdelosť, ku ktorej nás Pán pozýva, je teda nevyhnutné, aby sme prijali Ducha Svätého a žili z jeho sily a pod jeho vedením. Žiadne vonkajšie konanie nemôže nahradiť túto vnútornú bdelosť.

2. adventná nedeľa

Evanjelium • *Mk* 1, 1 – 8

Začiatok evanjelia Ježiša Krista, Božieho Syna.

Prorok Izaiáš napísal: „Hľa, posielam svojho posla pred tvojou tvárou a on ti pripraví cestu.

Hlas volajúceho na púšti: ‚Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!‘“

Ján bol na púšti, krstil a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov. Prichádzala k nemu celá judejská krajina i všetci Jeruzalemčania. Vyznávali svoje hriechy a dávali sa mu krstiť v rieke Jordán.

Ján nosil odev z ťavej srsti a okolo bedier kožený opasok. Jedával kobylky a lesný med. A hlásal: „Po mne prichádza mocnejší, ako som ja. Ja nie som hoden ani zohnúť sa a rozviazať mu remienok na obuvi. Ja som vás krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.“

Evanjelista Marek vysvetľuje pôsobenie Jána Krstiteľa vo svetle začiatku 40. kapitoly *Knihy proroka Izaiáša*, v ktorej prorok potešuje ľud v babylonskom zajatí. Vtedy sa zdalo, že pre ich hriech je všetko nenávratne stratené. To je skúsenosť, ktorú ako kresťania často zakúšame – či už ako spoločenstvo alebo ako jednotlivci. Bohu však nič nie je nemožné. Prichádza, aby sa nás ujal práve v tej situácii, ktorá sa zdá ľudsky beznádejná.

Boha treba prijať takého, aký skutočne je. On je iný – iný, než akého ho očakávali vtedy, a iný bude aj jeho príchod – než ako si ho predstavujeme my. Preto Boh poslal Jána Krstiteľa, aby mu pripravil cestu. Posiela aj nás, aby sme boli tými, ktorí v ľudských srdciach pripravujú cestu Pánovi, aby sme – tak ako Ján – vzbudili v ľudských srdciach očakávanie. Vzbudiť pravé očakávanie nie je vôbec jednoduché, pretože mnohí ľudia sa zmietajú medzi ilúziami a rezignáciou. No jedine človek, ktorý sa otvorí túžbam, ktoré do neho vložil Boh, je schopný očakávať toho, koho Boh prisľúbil; je ochotný prijať Ježiša takého, aký je, a pochopiť ho. Prijať Ježiša je pritom zásadne dôležité, lebo bez neho nikdy nebudeme sami sebou a zostaneme smutní a nešťastní. Len on môže naplniť hlboké túžby v srdci každého z nás.

V tomto úryvku evanjelia je dôležitá zmienka o dvojakom krste. Krst vodou, nazývaný krst pokánia, ktorým krstil Ján, znamená doslova „ponorenie do obrátenia“. Ním sa priznávame k tomu, že sme hriešnici, že si sami nepomôžeme a túžime zmeniť svoj život. Sami so svojimi silami si k obráteniu nestačíme. Potrebujeme toho, ktorý prišiel, aby z nás sňal naše hriechy, potrebujeme zakúsiť jeho milosrdenstvo a začať veriť prisľúbeniam, ktoré nám dal.

Potom je tu reč o krste Duchom Svätým, inými slovami: o ponorení do Božieho života, do Kristovho Ducha. To je možné jedine v spojení s Ježišom, lebo cesta k prijatiu Ducha Svätého sa naplno otvára tomu, kto Krista prijme a spojí s ním svoj život. V Kristovi sa Boh ponoril do nášho života i do našej biedy, a to až po údel kríža. V ňom sa my, naopak, môžeme ponoriť do Božieho života, do Ducha lásky. Sme povolaní spojiť svoj život s ním, aby sa on mohol vo všetkom spojiť s nami. To je podstatou kresťanstva.

3. adventná nedeľa

Evanjelium • *Jn* 1, 6 – 8. 19 – 28

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle.

A toto je Jánovo svedectvo: Keď Židia z Jeruzalema poslali k nemu kňazov a levitov, aby sa ho pýtali: „Kto si ty?“, on vyznal a nič nezaprel. Vyznal: „Ja nie som Mesiáš.“

„Čo teda,“ pýtali sa ho, „si Eliáš?“

Povedal: „Nie som.“

„Si prorok?“ Odpovedal: „Nie.“

Vraveli mu teda: „Kto si? Aby sme mohli dať odpoveď tým, čo nás poslali. Čo hovoríš o sebe?“

Povedal: „Ja som hlas volajúceho na púšti: ‚Vyrovnajte cestu Pánovi,‘ ako povedal prorok Izaiáš.“

Tí vyslaní boli spomedzi farizejov. A pýtali sa ho: „Prečo teda krstíš, keď nie si Mesiáš ani Eliáš, ani prorok?“ Ján im odpovedal: „Ja krstím vodou. Medzi vami stojí ten, ktorého nepoznáte. On prichádza po mne a ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi.“

To sa stalo v Betánii za Jordánom, kde Ján krstil.

Na prvý pohľad sa zdá, že hlavnou postavou tohto evanjelia je Ján Krstiteľ. Ten však vydáva svedectvo o Kristovi, kvôli ktorému prišiel. Poukazuje tak na toho, o ktorom hovorí, že ho nepoznáme. To je pre nás veľmi dôležité slovo, lebo ľahko upadáme do ilúzie, že Krista poznáme – či už preto, že sme už roky pokrstení, alebo preto, že sa zúčastňujeme na živote Cirkvi a snažíme sa žiť s Kristom. Boha však nikdy nemôžeme poznať v plnosti tak, ako on pozná nás. Jánovo svedectvo nás povzbudzuje k tomu, aby sme nikdy neprestávali hľadať toho, ktorý prišiel ako svetlo do našej tmy, je medzi nami, a aby sme sa ho snažili viac poznávať.

Predstavitelia židovského národa poslali k Jánovi kňazov a levitov, lebo ich Jánovo pôsobenie znepokojovalo a ohrozovalo – tak ako ich neskôr znepokojoval a ohrozoval Ježiš a jeho pôsobenie. Sú symbolom nás všetkých, ktorí máme radi veci pod kontrolou, vo svojich rukách, a ktorí dávame prednosť pokoju a zabehaným chodníkom – takým, aké sú. Sú zástupcami všetkých tých, ktorí sa nechcú nechať Bohom premieňať a viesť, ktorí nechcú zmeniť svoj život ani svoj pohľad na život s ním.

Otázka „Kto si ty?“, ktorú Jánovi Krstiteľovi kladú vyslanci farizejov a zákonníkov, je základnou otázkou pre každého z nás. Svoju pravú identitu – podobne ako Ján Krstiteľ – však môžeme objaviť iba vo vzťahu ku Kristovi. Až v dôvernom spojení s ním spoznávame, kým sme. Ľudia pokladali Jána za Mesiáša, Eliáša alebo proroka, ktorý má prísť na konci čias. Evanjelista hovorí, že on vyznal a nezaprel. Vyznal: „Ja nie som Mesiáš.“ V tom je Jánova veľkosť. Nerobil zo seba niekoho iného, hoci by mu to v tej chvíli možno prinieslo popularitu alebo čiastočný prospech.

Ježiš je aj dnes ten, ktorého podľa svedectva evanjelia nepoznáme, hoci už vieme, že nestojí len uprostred nás, ale je aj

v nás, v našom srdci. Túži po tom, aby sme ho nanovo prijali, objavili ako poklad svojho života a urobili všetko pre to, aby sme mohli žiť v jeho blízkosti a prežívať s ním svoju každodennosť. Len nezabúdajme, že on je stále ten, ktorého poznáme len trochu, len čiastočne. No čím viac sa ho učíme poznávať, tým viac ho milujeme. A čím viac poznávame jeho, tým viac poznávame aj seba a sme schopní meniť svoj život.

